

A nemzetséghez (nemhez) három, igen színes kis levélhal tartozik, átlagos méretük 2 cm. A dáriók abban különböznek a badisoktól, hogy náluk hiányzik az oldalvonal és a szaporásbiológiájuk másmilyen. Mind a három faj endemikus, csak egy adott területen fordulnak elő.

° *Dario dario* Kullander & Britz, 2002. A nemzetség (nem) típusfaja. Szinonimája *Labrus dario* (Hamilton, 1822) és

Badis badis bengalensis

(Tomey, 1999). Ez a kis hal a legszínesebb halfajok közé tartozik. A kifejlett hímek testének alapszínezete ezüstös-türkizkék, rajta vörös függőleges csíkok sokasága látható. A háti és a farokalatti úszó festett vörös, melyet vékony világoskék csíkok szegélyeznek. A hátúszójuk elülső sugarai világoskék-fehér, a következő úszósugár feketére festett. A nőstények egyszerű szürke-fekete színűek, testükön sötét függőleges csíkok láthatók, a mellúszók széle fehér, belül fekete, a többi úszó színtelen. Mivel ezeket a kis halakat fiatal korukban kínálják eladásra, ezért gyakran lehetetlen megkülönböztetni egymástól a nemeket, "megszüntetik" a rájuk jellemző színeket, emellett számos hím egy alacsonyabb rangú (nem dominás) csoporthoz tartozik, amelyek felveszik a nőstények alapszínezetét. Domináns hímeket csak nagy ritkán lehet kiválogatni egy ilyen csapatból. Tovább bonyolítja a helyzetet az, hogy sajnos még mindig szinte kizárólag csak hímeket hoznak (rejtély, hogy miért). Kullander és Britz további nemi

különbséget is megad, ennek megfelelően a hímek hasvonala homorú, vagy egyenes, a nőstényeké enyhén domború.

Földrajzi eloszlásuk szerint megtalálhatóak az indiai Assam alföld Brahmaputra területén és észak-nyugat Bengáliában. A kis patak jellemzése, - amelyben a fajt felfedezte Hamilton, -Schafer Frank leírása alapján a következő; "... a patak legnagyobb szélessége öt méter körüli, mélysége körülbelül hetven centiméter. A változó vízkeménység 60 dH, a karbonátkeménység nem kimutatható; kH 0, kémhatása; pH 6,4 alatt volt. A víz kristálytiszt, a víz alatt látható valamilyen *Vallisneria* faj sűrű állománya. A víz hőmérséklete nem állandó, hanem változik; nappal, 25 C.-fok, reggelre 18 C.-fokra is leesik a víz hőmérséklete".

Amikor Buchanan-Hamilton, 1822-ben leírta fajt, a típuspéldányokat tartósítva elrakta, így azokat megőrizte az utókornak. Ennek a *holotípus, és egy másik kistestű badis faj, a *Badis* sp. "Red Flame", valamint az időközben Kínában felfedezett újabb faj, a

Dario dayingensis

alapján állította fel Kullander és Britz a *Dario* nemet 2002-ben. Egy 2004-es filogenetikai vizsgálat feltárta, hogy a

Dario

fajok két külön ágra tagolódnak. A fajok megosztása a következő:

Dario Dario

(Brahmaputra fajok), és a felső Ayeyarwady folyó vízgyűjtő területe által elválasztott kínai dárió. E két ág szétválása körülbelül 19-23 millió évvel ezelőtt történhetett.

(*a holotípust, illetőleg annak preparátumát egyértelmű jelzéssel (típuscédulával) látják el, és egy gyűjteményben (általában közgyűjteményben) helyezik el. A fajleírásban feltüntetik a típuspéldány gyűjtési adatait: a gyűjtés idejét, lelőhelyét, azaz a fajleírásban szereplő ún. típuslelőhelyet.)

° *Dario hyuginon* Britz & Kullander 2002. Szinonimája *Badis* sp. "Red Flame".

Ez a legkisebb *Dario* faj, a hímek kifejlett mérete alig éri el a 2 cm-t. Ismertek MyanmARBól, a Myitkyina Kachin városhoz közeli Indawgyi tóból (Wildlife Sanctuary -a világörökség része lett 1999-ben), és a Mandalay város környéki tavakból. A kis hímek teste nem csíkozott, alapszínük sötét narancssárga, a pikkelyek vörösek, a páros hasúszóinak széle türkizkék. A nőstények is szinte kizárólag piros-narancssárga színűek, de fakóbbak a hímeknél. A nemeket nehéz megkülönböztetni egymástól, a legbiztosabb ivari határozóbélyeg: A hímek hát és a farokalatti úszóinak vége kissé megnyúltabb, a hátúszójuk elején látható egy jellegzetes fekete folt, ez a nőstényeken jóval kisebb. A *D. hyuginon* hímeknek van egy érdekes

Dario

Írta: Törpös

2010 június 20., vasárnap 11:05 - Utoljára frissítve 2015 május 18., hétfő 16:19

---

tulajdonsága. Szeretnek bújócskázni. Előszeretettel bújnak például bambusz csövekbe, és egyéb kis barlangokba menedéket keresve (nem oda ikráznak!).

° *Dario dayingensis* Kullander és Britz, 2002. Szinonimája *Badis* sp. "Scarlet"

Kullander és Britznek egyetlen hím példányt sikerült gyűjteniük a kínai Ying Jiang megyében található Jiu Chen város melletti Bingham falu, Daying Jiang nevű patakjából, amely az Irrawady folyórendszerhez tartozik. Mint később kiderült, ez az új faj nem teljesen ismeretlen, hiszen a kínaiak a 80-as években már egyszer leírták a faj holtípusát Teng Chong megyéből, -e felfedezést viszont elfelejtették közzétenni. A kis patak vízkémiai adatai a következők: pH 6,2 - KH 3, a hőmérséklet nyáron 24 C. -fok körüli, télen 15 C. -fok.

A különbség a myanmari (burmai) *D. hysginon* és a kínai *D. dayingensis* hímek között: a kínai faj egy kicsit nagyobbra nő, de az tény, hogy egy kívülálló ránézésre nem tudja megmondani a különbséget e két faj között. Ellenben a *D. dayingensis* nőstény viszont pont olyan szürke-fekete színezetű, mint az alapfaj, a *Dario dario*

nősténye.

◦ [Dario sp. "Mianmar"](#) (tigris dárió)

A nemzetséghez (nemhez) történő besorolása még bizonytalan. Az első példányt Fang Fang fedezte fel 1997-ben a myanmari Myitkyina Kachin városba vezető közút melletti árokban. Az új "faj" igen hasonlít a *D. hysginon*-ra, azzal a különbséggel, hogy vastag függőleges csíkok láthatóak a test oldalain.

Akvárium

Akváriumi tartásukkor figyelembe kell venni, hogy lassú mozgású halak. Kisebb akváriumokban (100 literig) társhalak lehetnek például a békés ázsiai pontyfélék; *Trigonostigma*, *Boraras*, *Dánio*, kisebb *Razbora* fajok (pl. galaxis razbóra), vagy nagyobb akváriumokban a labirintkopoltyús fajok közül a *Colisa lalia* (törpegurámi). Ellenben nem javasolt társításuk semmilyen más területvédő halfajjal még nagy akváriumban sem;

Badis

fajok,

Parambassis, *Ambassis*

(üvegsügérek). A népszerű

Caridina

és

Neocaridina

garnélarák fajokat valószínűleg le fogják vadászni. Mivel a dáriók is területvédő halfajok, célszerű a medencéjüket vízinövényekkel dúsán teleültetni

(*Vallisneria*, *Cryptocoryne* *Taxiphyllum*, *Vesicularia*),

mert a rivális domináns hímek sokszor agresszívek egymással, különösen kisebb akváriumokban. Csak élő eleséget fogadnak el, például vörös, fekete és fehér szúnyog lárva, *Cyclops*, *Daphnia*, *Diaphtomus*

és kifejlett

Artemia

. Az akvárium vizére nem kényesek annak ellenére, hogy az eredeti élőhelyükön sokszor enyhén savas kémhatású a víz. Megállapítást nyert, hogy a

dárió

fajoknak előnyös, ha gyakran változik a víz hőmérséklete, a hűvösebb (15-18 C.) víz hatása elősegíti az ívást.

A tenyésztőakvárium minimum 30-50 literes lehet, egy hímre több nőtényt is lehet számolni (hímgondozású -többnejű- családot alkot). Szabadívók, ikrákat valamilyen víznövény levelei közé szórják, és nem rejtik el egy falevél vagy egy vízben lévő bármilyen tárgy alá, mint például a *Badis* fajok. A hím udvarlása, hirtelen kirohanó fel-le úszása (násztánca), és magának az ívóhely kiválasztásának módja nagyon hasonló az észak-amerikai törpe naphalához (*Elassoma*).

Az ikrák, és az abból kikelő apró hallárvák semmilyen szülői védelmet nem kapnak, a hím csak az ívóhely közvetlen környezetét védi. Az ikrák kelési ideje két nap, majd újabb négy nap múlva a kishalak elúsznak. Felnevelésük nem könnyű feladat, mivel csak nagyon apró élő eleséget fogadnak el

(*Rotatoria*).

(törpös)